ÅRSSKRIFT
2023

ULDUM HØJSKOLE

ULDUM HØJSKOLE 2023

ULDUM HØJSKOLE
Frihed til forskellighed

Indhold

6 Forstander: Højskoleelever vil selv

14 Jubilæumsfest Og du er inteiret.

15 Sommerkurser 2024

17 Digt "Uldum liv"

18 Formand: Danmark, synger sammen

26 Fra Skriveværkstedet Elevernes tekster

34 Højskoledag 2024 med Dy Plambeck

36 RØST Eleverne har ordet

38 Årsberetning fra Elevforeningens Bestyrelse

42 Indkaldelse til generalforsamling

Kære læser af årsskriftet 2023

Det er en fornøjelse at kunne præsentere endnu en udgave af årsskriftet for Uldum Højskole.

Årsskriftet belyser som vanligt nogle af de ting, vi har lavet på Uldum Højskole i det forgange år. Der er invitationerne til højskoledagen og elevmødet, men i år også er særlig invitation til fejringen af Uldum Højskoles 175 års jubilæum næste år. Vi håber mange vil lægge vejen forbi.

Årsskriftet rummer også forskellige ting lavet af eleverne. Noget kan i se på billederne, andet kan i læse. Der er skriverier fra faget skriveværksted, to taler fra faget RØST. Så er der beretninger og i år handler de bl.a. om de byggeprojekter vi har gang i.

I skrivende stund er vi faktisk allerede små småt i gang med at finde indhold til det jubilæumsskrift, vi laver i forbindelse med 175 års jubilæet næste år. Skulle du ligge inde med et godt billede eller en fortælling, du mener kunne være relevant at trykke, så kontakt undertegnede, så kan det være, at vi kan bruge det i jubilæumsskriftet.

Glædelig jul og god læselyst.

Jacob Vestager Tybjerg.

Udgivet af
Uldum Højskole

Redaktion
Jacob Vestager Tybjerg
Redaktion sluttet december 2023

Forside
Fra forårets teaterforestilling

Bagside
Elever synger sange fra hjskolesangbogen i cafeen

Af Kurt Willumsen, forstander

HØJSKOLE

"VIL-SELV!" -

ELEVER I
- ALDEREN

Vi lever i en tid med en vældig fokus på ungegenerationen, endda i en grad, så folketingsvalget for et år siden, blev kaldt for et valg der handlede om unges mistrivsel. Der er nu nedsat en trivselskommission – med en højskoleforstander, Rasmus Meyer fra Krogerup højskole, som formand. Det tyder godt. Noget vi ved højskolen kan, er at skabe trivsel, så godt at de kigger højskolens vej.

Andre historier om hvad der præger tidens unge, har i løbet af året bidraget til at give et mere nuanceret syn, end at de unge "bare" er en generation der døjer med mistrivsel. I juni kom det fx frem, at antallet af sabbatår de unge tager, slår rekord i sommeren 2023. Mere end 50% af de unge tager nu mindst 2 sabbatår. Forklaringen på dét, blev i medierne til, at det er let at få arbejde, så mange kan tjene penge sammen til spændende ting, de gerne vil lave inden start på videre uddannelse. Fra højskolerne kunne vi tilføje, at de unges lyst til at være del af fællesskaber er voksende i de her år, og antallet af sabbatår nok også skal ses i det lys. Jeg tror, at de flere sabbatår også skal ses som et sundt tegn på, at ungegenerationen er i fuld gang med et opgør med præstationskulturen.

Hvis nogen kom og klogede sig på, hvad min generation skulle gøre om dette eller hint, så ville vi gå helt amok – det er der ingen, der skal blande sig i; vi bestemmer selv!

Derfor var det også trist, at ungdomsgenerationen ovenpå historien om antallet af sabbatår fik endnu en omgang i mediemøllen: "De unge holder for mange sabbatår og vælger de forkerte uddannelser!"

Det må åbenbart virke som en torn i øjet på dem, der gerne vil bestemme over de unges valg, at de vælger noget selv...

Ingen undersøgelser har, så vidt jeg ved, kunnet dokumentere, at flere sabbatår er dårligt. Tværtimod tyder det på, at sabbatår er super vigtige år, hvor personligheden udvikles, unge afklares i forhold til uddannelsesvalg, og det sikrer hurtigere gennemførelse og mindre frafald på de videregående studier. En ny stor undersøgelse, lavet her i efteråret 2023 med data fra Danmarks statistik, har bekræftet, at højskoleophold også er gavnligt på de her områder. Ungdomsforskerne på Center for Ungdomsforskning, CEFU, siger at det er dårligt, at vi kalder det for sabbatår, og at vi i stedet kunne kalde det for "mellemrums-år". Mellemrumsårene skal nemlig ikke ses som en pause med afslapning og tidsfordriv; de er derimod meget intense og livsbestemmende år.

Det sker jævnligt, at ungegenerationer får en tur i samfundets vridemaskine. Dét der hver gang undrer mig mest er, hvordan folk kan finde det rimeligt, at ville bestemme over andre mennesker på den måde. Hvad er det der gør, at det er ok at mene en masse om, hvordan unge mennesker skal leve deres liv? Hvis nogen kom og klogede sig på, hvad min generation skulle gøre om dette eller hint, så ville vi gå helt amok – det er der ingen, der skal blande sig i; vi bestemmer selv!

Heldigvis er billedet af de unge meget mere nuanceret end det, i øvrigt vigtige, fokus på trivsel, de unge er også kommet i "vil-selv-alderen", og vælger hvad de finder rigtigt for dem selv. Det er ikke et egoistisk valg, tværtimod. Det er valg, der skaber mere

robuste og dannede mennesker, som bliver bedre til at balancere deres liv mellem krav, forventninger og egne ønsker. Dét er både i den enkeltes, og samfundets interesse.

Vi har virkelig gode elevhold på højskolen i de her år. Både i foråret og her i efteråret, har vi været privilegerede af at have en flok super søde og motiverede højskoleelever. Der har været fart over feltet med højt aktivitetsniveau, sjove fester, god samtalekultur, nærvær og rummelighed. Hvis man ikke selv kender unge mennesker, og kun hører om de unge gennem medierne, kunne man let risikere at få et forkert billede af dem. Os der er så heldige at lave højskole med dem på daglig basis, vi ved, at de unge er meget mere end diverse trivselsudfordringer. De er også kreative, seje, engagerede og samværselskende! De byder fuldt og helt ind på det højskolen byder på, og tager herfra med vigtige refleksioner over livet, med venskaber og med mod på og lyst til at turde mere.

ET ÅR I BYGGERIETS TEGN

I skrivende stund står vi midt i realiseringen af vores 4-årige og 22 millioner dyre, bygge- og renoveringsplan. Som vi kunne berette i sidste års årsskrift, så er Pejsestuen allerede blevet til en ny flot og velfungerende Havestue. Gårdspladsen har undergået en mindre forvandling, og selvom vi ikke er helt i mål med den, så er den allerede taget flittigt i brug i sommerhalvåret.

Lige nu står den på den største og vigtigste del – nemlig opførelsen af en ny idrætshal, med fitness og undervisningsrum i forlængelse af elevfløjen Udgård. Et stort projekt, som vi forventer vil stå færdigt i april-maj måned 2024. Når vi er i mål med dét byggeri, går vi i gang med sidste etape, som handler om at omdanne vores nuværende gymnastiksal til et teater-koncertrum. Den del håber vi, at få lavet i løbet af 2025.

Her sidst i november er der snart støbt fundament til halbyggeriet, og vi kan så småt få en fornemmelse af, hvordan vores fremtidige idrætsfaciliteter vil få det løft, som vi har drømt om i mange år. Det bliver helt fantastisk! Idrætten har altid fyldt meget her i Uldum. For år tilbage var det gymnastikken, det handlede om; i dag er det mere pladskrævende leg og boldspil. Vi har store idrætshold, og mange elever der gerne vil bruge idrætsfaciliteter i fritiden. Det bliver godt at få det fag og aktivitetsområde hjem under eget tag i stedet for at skulle ned i Uldumhallen. På billederne kan I se hvordan byggeriet tager form. Vi følger også byggeriet undervejs med drone, og vi glæder os til løbende at lægge historier op på diverse platforme, så alle interesserede kan følge med.

ET GODT TIDSPUNKT

2023 har været et virkelig godt år på Uldum Højskole. Fuldt hus med over 100 elever i foråret. En sommer med 5 næsten udsolgte kurser; blandt andet med vores nye kursus "Fælles om sangen" som var en stor succes for de 51 kursister som deltog. I efteråret har vi lige nu 90 dejlige elever, hvilket er knap fuldt hus, men tæt på. Flere højskoler melder om faldende elevtal her i efteråret, som formentlig først og fremmest skyldes de mindre årgange, som rammer højskolerne i de kommende år. Vi må forvente at elevtallet falder med 10-15% på landsplan, og dermed at den interne konkurrence om elevernes gunst vil stige. Sådan har højskolen altid fungeret, og det er med til at holde os skarpe, at vi også skal være konkurrencedygtige.

Set i det lys, falder vores store bygge- og renoveringsplan på et godt tidspunkt. At have gode faciliteter er et must, og et vigtigt aktiv, når kommende højskoleelever skal

vælge hvilken højskole de vil gå på. Selvom en gammel skole som Uldum Højskole, der næste år fylder 175 år, altid har masser af vedligehold der trænger sig på, så er vi generelt rigtigt godt med. Skolen tager sig godt ud, og vi har gode faciliteter næsten hele vejen rundt. Samtidig har vi fastholdt, at skolen føles hjemlig og hyggelig, hvilket også er ønsket af elever og kursister; og medarbejdere, skulle jeg hilse og sige!

Jeg vil gerne slutte med at takke elever, kursister, medarbejdere og vores bestyrelser for endnu et godt år på Uldum Højskole. Næste år står i jubilæets tegn. På selve dagen, d. 8 januar, fejrer vi fødselsdagen med et internt arrangement med det nys ankomne elevhold. Den 21. september indbyder vi til stor jubilæumsfest, hvor vi håber at mange har lyst til at deltage. Se indbydelsen andetsteds i årsskriftet.

God jul og godt nytår.

BYGGERIET AF VORES NYE IDRÆTSHAL SKRIDER FREM

Billedet er taget 21. novemer 2023

ULDUM HØJSKOLE INVITERER TIL JUBILÆUMSFEST

Lørdag den 21. september 2024

Uldum Højskole kan i 2024 fejre 175 års jubilæum. I den anledning inviterer vi gamle elever, tidligere medarbejdere, lokale borgere og andre med tilknytning til højskolen, til stort jubilæumsarrangement.

Der vil være taler, udstillinger, elevoptræden, fællessang og masser af godt til ganen. Vi har fået Alberte Winding og hendes mand, Andreas Fuglebæk, til at skrive en jubilæumssang, som de vil præsentere for os i forbindelse med at de holder koncert om eftermiddagen. Vel mødt og husk tilmelding!

PROGRAM

11.00 Taler Lisbeth Trinskjær formand for FFD, Lars Paludan-Müller, formand for Uldum Højskoles bestyrelse og forstander Kurt Willumsen

12.00 Frokost
Derefter jubilæumsudstillinger og elev-optrædender

14.00 Koncert med Alberte og præsentation af jubilæumssang Derefter Kaffebord med højskolesang og indslag.

16.00 Afslutning

Tilmelding via vores hjemmeside:
www.uldum-hojskole.dk/175aar

1849-2024 175 ULDUM HØJSKOLE

1849/2024

SOMMERKURSER 2024

HÆRVEJEN
1. juli - 7. juli
Natur, kultur og historie med vandringer langs de gamle hærvejsspor.

VÆRKSTEDSUGE
8. juli - 14. juli
Sølvværksted, Raku-keramik, Maleri-tegning, Læder, Skriveværksted, Pileflet.

FÆLLES OM SANGEN
15. juli - 21. juli
For alle sangglade, der gerne vil have nogle perspektiver på livet rammesat af fællessang.

FAMILIEKURSUS
22. juli - 28. juli
100% familie - 0 % hverdag. Fuld fart i en traditionsfyldt højskoleramme.

ØSTJYSKE LANDSKABER
5. august - 11. august
Naturvandringer langs Gudenåen, Vejle og Kolding fjorde.

SOMMERKURSUS
FÆLLES OM SANGEN
15. - 21. JULI 2024

I løbet af ugen kan du bl.a. møde

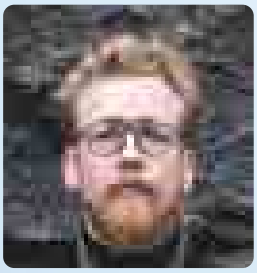

Martin Strange
musiker

Anette Prehn
Forfatter og sociolog

Gunni Torp
musiker

Jacob Tybjerg
højskolelærer

Jakob Bødker
Musiker

Lise Schøler Kjær
Foredragsholder og komponist

Koret AVOPA
- Aarhus Vocal Painters

Margrethe Delbel
Korleder

Kurset er for alle sangglade, der gerne vil have nogle perspektiver på livet, rammesat af fællessang.

I løbet af ugen skal vi på opdagelse i 19 udgave af højskolesangbogen. Vi skal synge os igennem de forskellige afsnit i højskolesangbogen under kyndig vejledning af forskellige vejvisere, der fører os ind i musikken og teksterne. Gennem disse temaer får vi således nye perspektiver på alt det, der binder os sammen: Livet, kærligheden, troen, fædrelandet og vores fælles historie.

Det smukke ved både højskole og livet i almindelighed er, at vi alle kan bidrage med forskellige historier og erfaringer, og derved bringe perspektiver på alt det i tilværelsen, der er større end os selv. Ved hjælp af musikken og sangen, skal vi komme hinanden og det fælles liv nærmere og på den måde få udvidet vores horisont både menneskeligt og musikalsk.

ULDUM LIV

Digtet "Uldum liv" er skrevet af Karsten Hvid, som døde kun 49 år gammel, i starten af august måned i år.
Karsten kom gennem mange år på Uldum Højskole sammen med De Splittergale, et gøglerorkester startet i 1990, som Karsten var en del af i 28 år. Mange af orkestrets medlemmer har været eller er i kontakt med psykiatrien. De Splittergale holdt koncert på højskolen i september, og ved den lejlighed læste orkesteret Karstens digt op som er inspireret af hans mange besøg på højskolen.

Det Danmark, der synger sammen, hører sammen...

Af Lars Paludan-Müller, formand for Uldum Højskole

Sådan lyder overskriften i en reklame for Højskolesangbogen – et budskab, der rummer stor sandhed, værdi og dybde. Vi har tradition for at synge sammen, når kriser eller katastrofer rammer, når verden bliver uforståelig eller direkte ond. Vi sang under pandemien, vi sang fællessang under 2. verdenskrig hvor Alsang lød i parker og på torve, vi sang for at stå sammen, for at finde mening gennem fælles toner – hvem husker fx ikke "We are the world".

Vi lever i en tid, hvor det er vigtigt, at alle højskoler og hele Danmark synger med. Vi har alle brug for fællesskabet, tilliden, lyset, håbet og sangen. Det er som om, at de gode toner, det der fungerer og er godt, drukner i mængden af udfordringer – vi må alle hjælpe det gode frem, samles fremfor at trække os – det har vi og verden brug for!

På Uldum Højskole går det godt. Vi har en sund højskole, som mange fortsat vælger og næste år fylder vi tilmed 175 år – det glæder vi os rigtig meget til at fejre sammen! Højskolerne har haft fremgang de sidste 10 år (hele 20%), hvilket vi også har mærket. Men opturen ser ud til at vende for en stund, sådan går livet op og ned. Tal viser, at ungdomsårgangene bliver mindre frem mod 2030, særligt i årene 2027-2030 vil antallet af unge være lavt, hvorefter det vil stige igen frem mod 2045.

På Uldum Højskole ruster vi os til fremtiden – vi bygger nyt og bygger om. Som mange ved, så bygger vi en ny sportshal og vi foretager ombygninger, som skal skabe sunde attraktive udviklingsrum for mennesker i fremtiden. Det er en god og sund investering, som skal skabe rum for dannelse og fordybelse. Men ikke nok med det – det faglige og kreative indhold fornyes og får kærlig omtanke både fra de erfarne lærere og nye yngre lærere, som er kommet til højskolen de senere år – det er et privilegium og en styrke.

TILBYDER VI UNGE MENNESKER DE RETTE RUM FOR UDVIKLING?

Danmark hungrer efter rum til fordybelse, udvikling og dannelse af menneskelige værdier og her er højskolens indhold, stil og form atter engang aktuel og behøvet. Verden befinder sig i en krisetilstand, hvor løsninger, stabilitet og afklaring udestår på mange områder. Spørgsmålet er om vores samfund reelt tilbyder unge mennesker værdige chancer for at realisere og frigøre sig selv? Spørgsmålet er om kravet om at være noget særligt er blevet så påtvunget, at det bliver et totalitært pres, der nærmest pr. natur skal afstedkomme 25% med dårligt selvværd, stress, angst og depression? Kravet om singularitet (at skille sig ud fra andre) og kravet om anerkendelse (erkendelse af noget sandt og berettiget i gensidig accept) medfører en cocktail, der pr. natur skaber vindere og tabere – nogle oplever anerkendelsen, mens andre oplever det stik modsatte. Vinderne akkumulerer oplevet værdi, mens dem der ikke kan tåle mosten akkumulerer oplevelsen af det modsatte – følelse af at være intetsigende. Tingenes tilstand bliver ikke bedre, hvis de politiske løsninger tømmes for fordybelse, ånd

"Kravet om...at skille sig ud fra andre og kravet om anerkendelse...medfører en cocktail, der pr. natur skaber vindere og tabere – nogle oplever anerkendelsen, mens andre oplever det stik modsatte.

og folkelighed. Vi har seriøst brug for, at kunne udfolde os i et fravær af instrumentaliseringens gennemtrængende logik, som ofte kendetegner en række politiske tiltag. Det er et problem når politikerne gør mennesker til brikker, der agerer på bestemte måder. Det risikerer at fratage mennesker både frihed og værdighed uden, at den ønskede adfærd og ansvarlighed reelt opnås.

Mennesker er ikke længere autoritetstro og ej heller lette at flytte rundt med. Humanismen har sejret nok til at gøre os til individualister og digitaliseringen har gjort os selvbevidste om, at vi skal skille os ud og være noget i os selv. De fleste vil samfundet det bedste, men vi er langt fra ligeså forenede som vi var engang, måske kan vi ikke længere gennemskue vores samfund?

Pandemien har udløst en samfundsmæssig – "hvad er meningen med det hele krise" – uden tilstrækkeligt med rum og åndehuller, der kan samle os op. Under pandemien blev vi alle sendt hjem på "den største tænkepause nogensinde" og vi er først begyndt at se resultaterne af lang tids isolation nu, og det vel af bemærke oveni i krige, klimakrise mv.
Det er på høje tid, at vi træder varsomt, når det handler om håndteringen af borgernes frie dømmekraft, selvstændighed, ansvarlighed og ikke mindst udvikling. Når instrumentelle politiske løsninger sænkes ned i et relativt individualistisk samfund, så svares der igen, og når foreningen af os mennesker ikke kan absorbere modstanden (der er i hvert enkelt menneske), så trækker vi os hver især i variationer af stiltiende oprør, som har massive kræfter og kapacitet til at modarbejde styring og kontrol – det gælder også på arbejdsmarkedet. Mennesker er ikke uendeligt optimérbare produktivkræfter, der arter sig efter politiske beslutninger eller skemaer. Det er tid til rehumanisering og revitalisering af samfundet!

Højskolens rum er forløsningens rum. Løsningen består bl.a. i at dyrke ordet og bane vejen for at unge mennesker oplever at have en stemme, fx gennem sang, kreativitet og udfoldelse. Det handler om at bevare den reelle pluralitet for at sikre demokratiets eksistens og undgå at autoriteter eller politik bliver til oplevet tyranni. På højskolen tager alle initiativet – vi drejer en skål i ler, brænder og glaserer den, vi synger en sang fra start til slut, vi svømmer 1000 meter, vi spiller en hockey kamp, vi skaber en taske i læder eller måske et sølvsmykke og vi spiller en rolle i teater og drama mv.. Vi starter og fuldender rigtig mange aktiviteter, hvilket tilskriver os rettigheder og værdighed gennem dannelse og social selvvirkeliggørelse mod "den højeste og mest afbalancerede udvikling af mennesket", for nu at bruge Wilhelm von Humboldts definition af dannelse.

HVILKET SAMFUND ØNSKER VI OS...?

I et interview i højskolebladet maj 2023 udtaler venstrepolitikeren Kim Valentin, at han savner, at kulturen får noget mere politisk kærlighed. Beskæringer i kulturlivet (fx bibliotekerne) vidner om nedskæringer af fordybende rum, udtaler han. Valentins savn står på skuldrene af et ønske om, at vi begynder folketingsåret med at sætte os ned – med ordet og ikke sværdet – som Hal Koch formulerede det, for at tale om hvilket samfund vi ønsker os.

Vi bør anskueliggøre for hinanden, hvad, der er vigtige værdier for vores fælles verden og hvilke idealer vi vil danne vores kommende generationer efter? Valentin er fx inde på at velfærdsdebatten fylder (for meget) – den skygger for andre vigtige emner, såsom kultur og dannelse. Siden interviewet har klima og krigsdebatten taget væsentligt til (og det med forståelse), men også disse dagsordner

skygger for andre vigtige debatter, som trænges i baggrunden.

Verdens kriser kalder på, at vi går bag om det hele for at finde dybde og nærvær. Vi skal passe alvorligt på, med ikke at fare vild på den politiske og mediebårne overflade, hvor alt for mange journalister løber spidsrod mellem tragedier og intriger, der får substansen til at smelte, så mange taber troen på meningen med livet. Vi skal huske, at formålet med livet ikke er noget vi finder, det er ikke en potte med guld for enden af regnbuen. Formålet med livet er noget, vi opbygger hver især og sammen med andre. Der er ikke ét formål med livet, men mange formål, som vi aktivt skal opdyrke gennem initiativ, deltagelse og fuldendelse.

Hver dag dør alt for mange en lille smule bag digitale apparater, der æder vores opmærksomhed, vores nærvær og tilstedeværelse – vi glor ind i noget, der ikke er tilstrækkeligt værende eller bærende, samtidig med at det fylder rigtig meget.

Digitalisering kan være en løsning på meget, men vi er ikke varsomme nok, når løsningen bliver en del af problemet. Mange digitale teknologier låser mennesker på arbejdsprocesser, som er styret af teknologien og programmeringen, fremfor selvstændig dømmekraft. Der er en hårfin balance imellem hvornår et system er hjælpsomt og hvornår det sætter mennesker ud af spil, så systemet styrer mennesket og ikke omvendt. På de såkaldte sociale medier lader vi os let drage af noget flygtigt, der omstiller vores hjerner og sind til en åndeløs nomadekultur, hvor næste skridt bliver så tungt at tage, at vi ofte ikke kommer videre.

Det er på tide, at vi løsner op, får rettet ryggen og får hovedet oven vande, så vi kan skue horisonten – så vi åbner for drømme og spørgsmål som Kim Valentins – hvilket samfund ønsker vi os og hvilken verden?

Ønskesedlerne til jul bliver kortere og kortere, end ikke forbrugssamfundets halvklamme greb om os, kan forløse illusionen om frihed. Vi ønsker os ikke (kun) ting, vi ønsker os et liv fyldt med kærlighed, anerkendelse, nærvær, fællesskab, fordybelse og udvikling – et liv, hvor vi passer på hinanden, hvor vi er mindst muligt syge, en verden hvor vi ikke bekriger hinanden. Et liv hvor håb og drømme er vigtigere end bureaukrati, uigennemskuelighed og politisk dødvande. Vi vil ud, ud under åben himmel, som tøsedrengene sang i 1982.

HØJSKOLENS RUM ER FORLØSNINGENS- OG DANNELSENS RUM

Lad det stå klart, at højskolerne er nutidens bedste bud på et sted, hvor vi "finder os selv" og sammen finder ny retning i den transition, det er at være menneske i en tid, hvor mange tunge og presserende dagsordner er ufravigelige. De aktuelle krisedagsordner kræver initiativ, handling og robusthed, samtidigt med at man skal finde sig selv og sin identitet, under de givne kontekstuelle betingelser.

Vi lever i en tid, hvor mennesker søger ekstra meget efter formålet og meningen med livet. Der er et nationalt dyk i tiltroen til verden og dermed også potentielt til sig selv. Husk at mennesket og psyken altid står i forbindelse til verden omkring os. Identitet er ikke kun givet indefra og ud – det er et samspil mellem vores kultur og os mennesker. Men hvis det, der tilbydes i vores kultur ikke rummer plads til fordybelse og nærvær i nuet gennem beskæftigelse med noget dannende, så kommer vi ikke videre – det er som en tom time på TikTok – du tilbydes en masse, men

kommer reelt ikke videre. Løsningen på alverdens problemer, herunder "hvem-er-jeg" placeres alt for let hos individet selv og mange gange kan det ikke være anderledes, vi kan ikke finde os selv uden at tage medansvar – men det kræver en kærlig kultur at stå i forhold til, og her er højskolen en potent transitionsstation.

Højskolen er selvbevidst om at være en levende organisme, der genskaber sig selv som et levende system – vi kan stå i forhold til i vores udvikling og dannelse. De enkelte dele lærerne, faciliteterne, eleverne, sportsudøvelsen, læsningen, sangen, keramikvasen, sølvsmykket, følelsen, tanken og ordet er dele af og samtidig en helhed, der betyder noget for den dybe menneskelige forandring. Men hvordan finder grundlæggende forandringer egentligt sted? Her spiller nuet en afgørende rolle, når det gælder kreativitet og facilitering af ægte forandring og innovation, der rykker os videre. Højskolen adskiller sig fra mange andre skoleformer ved at dyrke nuet, at det, der sker nu, hen over værdifulde gøremål er det transformerende. Mange andre skoler uddanner til fremtiden i en forskydning væk fra nuets kraft. Visse håndværksskoler skaber også forandringerne i nuet fx mureren, der skal mure en mur, mens læringen af samme handling finder sted, den såkaldte mesterlære. Det er denne helhedsforståelse hen over nuet, der også ligger bag det skabende nu på højskolen. Mennesker reflekterer over noget i nuet mens forandringen og dannelsen finder sted.

Vi befinder os i en tid med mere frygt og bekymring og i denne sindstilstand er det sandsynligt, vi handler på sædvanebestemte måder, undlader at handle eller sågar trækker os og resignerer, det gælder også i arbejdsmarkedet mv. Det er som om vi mister den ekstra flyvehøjde, der skal til for at forandre os og verden omkring os!

Højskolen har for længst indset, at forandringen går gennem det kreative ikke dømmende nu – igennem fordybelsen, udfoldelsen og dannelse. Det levende og værende nu, hvor "syslen" og udfoldelse former, skaber og forvandler – men mere end det, det styrker unge mennesker i at mærke, se og forme sig selv og hinanden. Det er ikke downloading af sædvanebestemte tænkemåder – men forandring, dannelse og forvandling af menneskelig substans.
Husk, at det Danmark, der synger sammen, hører sammen!

Med disse tanker vil jeg ønske dig en rigtig Glædelig Jul samt et Godt Nytår! Lad fællesskab og fordybelse få mere genklang hos os alle – det behøver vi.

En særlig tak til personalet på Højskolen, tak for dit engagement. Sammen med kollegaerne er du den levende rygrad i at bære Uldum Højskoles ånd og dannelsesrum videre – stor og varm tak for det!

Tak til elevforeningen, for jeres ukuelige engagement i 2023. I formår at forny jer og finde nye ambassadører til elevforeningen, nye tiltag, det er meget inspirerende!

Tak til alle tidligere, såvel som nuværende elever fordi I valgte Uldum Højskole!
Tak til alle i bestyrelsen for vigtige beslutninger i 2023!

Glædelig Jul og Godt Nytår!
Lars Paludan-Müller
Formand for Uldum Højskole ■

Fra Skriveværkstedet: 100 ord

Opgaven lød: Skriv en tekst på 100 ord. Teksten skal slutte med *"...og så smed han den ud."*
Illustration Benedicte Nellemann Dittmer

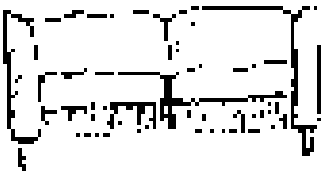

AF BENEDICTE NELLEMANN DITTMER

Han sad i sofaen og så antikkrejlerne. Det var søndag eftermiddag og istapperne var begyndt at tage form udenfor vinduet. Han kunne egentligt ikke lide at se antikkrejlerne. Hvem har dog lyst til at have gammelt bras til at stå og samle støv? Han satte sig lidt til rette i sædet og hørte så noget rasle i sin lomme. Han stak hånden derned og fiskede et lille stykke slikpapir op. Der var fra en snickers, han havde spist den anden dag på arbejdet. Hvad mon denne er værd om to hundrede år, tænkte han og så smed han det ud.

AF KATRINE BROCKMANN

Der var en mand som elskede at gå med hatte. Så snart han fik løn, brugte han pengene på nye hatte. Høje, lave, smukke, sjove og mange flere endte manden med, at eje. En hat elskede han højere end de andre. Den var høj og lysebrun. Så du ham på gaden, ville han 8/10 gange bære yndlings-hatten. Hen på hans gamle dage, fik han en stærk interesse for handsker i stedet for hatte, og hans hatte blev lidt efter lidt skiftet ud med handskerne. Til sidst havde han end ikke plads til sin yndlings-hat, og så smed han den ud.

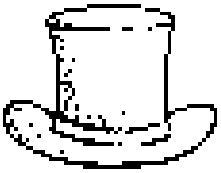

HVIS... SÅ...

Opgaven kræver to elever. Den ene skriver en sætning, der starte med “Hvis...”. Den anden skriver en sætnig, der starter med “Så...”. Eleverne må ikke se hvad hindanden skriver, mens øvelsen står på.

HVIS træerne lyser i orange og gule nuancer, og jeg er på toilet
SÅ ville menneskekroppen dreje 180 grader rundt om sig selv

HVIS jeg var et dejligt grønt rumvæsen
SÅ ville månen blinke til solen

HVIS Benedicte hoppede ud af vinduet
SÅ ville jeg købe 100 kasser øl og drikke alle i en slurk

HVIS jeg var en landkort
SÅ ville edderkopper hoppe i faldskærm

HVIS min morgenmad var havregrød i stedet for havregryn
SÅ ville blæksprutter danse tango i et supermarked

HVIS solen kunne breakdance
SÅ vil jeg hedde Lars i stedet for Bo

HVIS hunde kunne tale
SÅ ville grantræernes rødder nå jordens kerne

HVIS alle kopper blev vendt på hovedet på en gang
SÅ ville mit hjerte rytme med dit

HVIS kloden var firkantet
SÅ ville håndsprit lugte lidt bedre

HVIS jeg var en giraf
SÅ ville jorden ryste til bøgerne faldt ud af reolerne

HVIS min mor var min far
SÅ ville solsikkerne spire

Fra Skriveværkstedet: På dybt vand

Skriveøvelse med temaet "Dybt vand".

PÅ DYBT VAND

Mine fødder kan ikke finde jorden.
Det er som om vandet overtager mine lunger og luften findes ikke mere. Ingen luft, bare vand. Vand over det hele.
Vand i mine sko, i min skuffe, i mit tøj, i mine øjne, i mine lunger, i min sjæl.

Jeg ved ikke hvordan jeg bevægede mig her ud. En handling førte til den anden og nu kan jeg ikke se havoverfladen.
Jeg kan ikke se op til solen og skyerne og den dejlige blå himmel, som vi alt for tit tager for givet. Det eneste jeg ser er mørke. Ingen gang skygger eller en anelse af solskin når ned til mig.

På bunden står jeg helt alene, uden noget koncept af tid, eller for den sags skyld sted. Alt jeg ved er, at vandet bevæger sig i bølger omkring mig, og jeg undrer mig bare over, hvordan jeg kan komme ud af strømmen.

Ud af alle de forventninger menneskerne omkring mig har til mig. Ud af de lorte situationer jeg ender i når jeg ikke lytter til mit hjerte. Ud af den dagligdag som jeg på den ene side elsker livet ud af, fordi det er der jeg finder min tryghed, men alligevel hader, fordi den holder mig fanget i det samme, dag ind og dag ud. Ud af den strøm af tankemylder som fylder mit hoved og overtager alt i min sjæl så jeg ikke føler jeg kan trække vejret rigtigt, men kun forkert. For jeg gør altid kun ting forkert, aldrig rigtigt.

Vand rundt omkring mig. Vand i mine lunger. Vand i min sjæl. Ikke det stille og rolige vand som ligger i en sø, man går forbi på en flot forårsdag. Nej, vand som på bunden af havet, med en kraftig strøm, der skubber en omkuld.

Nede på bunden hvor trykket er så højt at du føler dit hoved er ved at eksplodere. Eksploderer fordi indtryk, tanker og følelser overtager dig, men aldrig bliver lukket ud af de lænker som du og alle andre har sat på dem.

Nede på bunden hvor intet kan leve, intet kan gro. Det eneste, der gror er ensomhedens torne, på en rådden tør rosenbusk af håbefulde meningsfulde relationer.

Nede på bunden hvor du fryser røven ud af bukserne, som var du en hyæne på Antarktis, og ikke kan gøre noget ved det. For der er ingen uldtrøjer, tæpper, brændeovne,radiatorer du kan benytte dig af som kan give dig varme. Ingen penge du kan bruge til at købe dig frem til en varmekilde. Ingen sol der kan skinne på dig, som den har gjort i alle de sommerdage.

Uanset hvor meget jeg prøver at komme op fra bunden af bliver jeg holdt nede af et kæmpe anker. Et stort grønt anker, som har mistet farven af at blive tabt og aldrig blevet hevet op igen. Tabt og forladt nede på bunden. Forladt og glemt nede på bunden.
Håbefuldt bevæger mit blik sig op af, for jeg må vel på et eller andet tidspunkt komme op. Det må på et eller andet tidspunkt stoppe.

Jeg lever i en verden hvor alle prøver at flyve, men alligevel kan jeg ikke forestille mig at jeg er den eneste der står på bunden, og er helt bund forvirret. På dybt vand.

Josefine Møller

DYBT VAND

Dybt vand er derude man ikke kan bunde. Der er ikke nogen bund man kan støtte sine fødder på, i stedet skal man sprælle med arme og ben i vandet for at holde hovedet oppe. Samtidig med at man bliver ramt af bølgerne på overfladen. Bølgerne skyller ind i ansigtet, så man pludselig ikke kan få vejret. Træd vand, træd vand, træ vand. Det kan være utroligt hårdt at skulle holde sig selv oppe.

Jeg forestiller mig livets svære situationer, som går igennem mit hovede. Man står der på en vej, som man har løbet det sidste lange stykke tid, men lige pludselig ændrer man retning. Der er noget farligt ved at ændre retning, for man farer vildt. Det gjorde jeg.
Jeg ved ikke hvor mange gange jeg har skiftet retning. Jeg ved bare at jeg pludselig fandt mig i en favn jeg ikke kendte. Og så en ny. Så en ny. Og så en ny. Og så videre. Det var ikke planlagt, men jeg er ikke uskyldig. Jeg har selv truffet de valg, stiget ind i den bil og lagt mig i den seng.

Jeg løber stadig og tager stadig valg som fører mig i uventede retninger. Og selvom jeg frivilligt udfører de valg jeg tager, finder jeg mig selv i tvivl om hvor meget jeg egentlig har mig selv med i udførelsen.

Jeg føler mig på dybt vand. Jeg ved ikke hvordan jeg skal redde mig selv.

Ida-Marie Raffnsøe

Fra Skriveværkstedet: Kuvert

Opgaven lød: Skriv et digt der kan være på en kuvert.

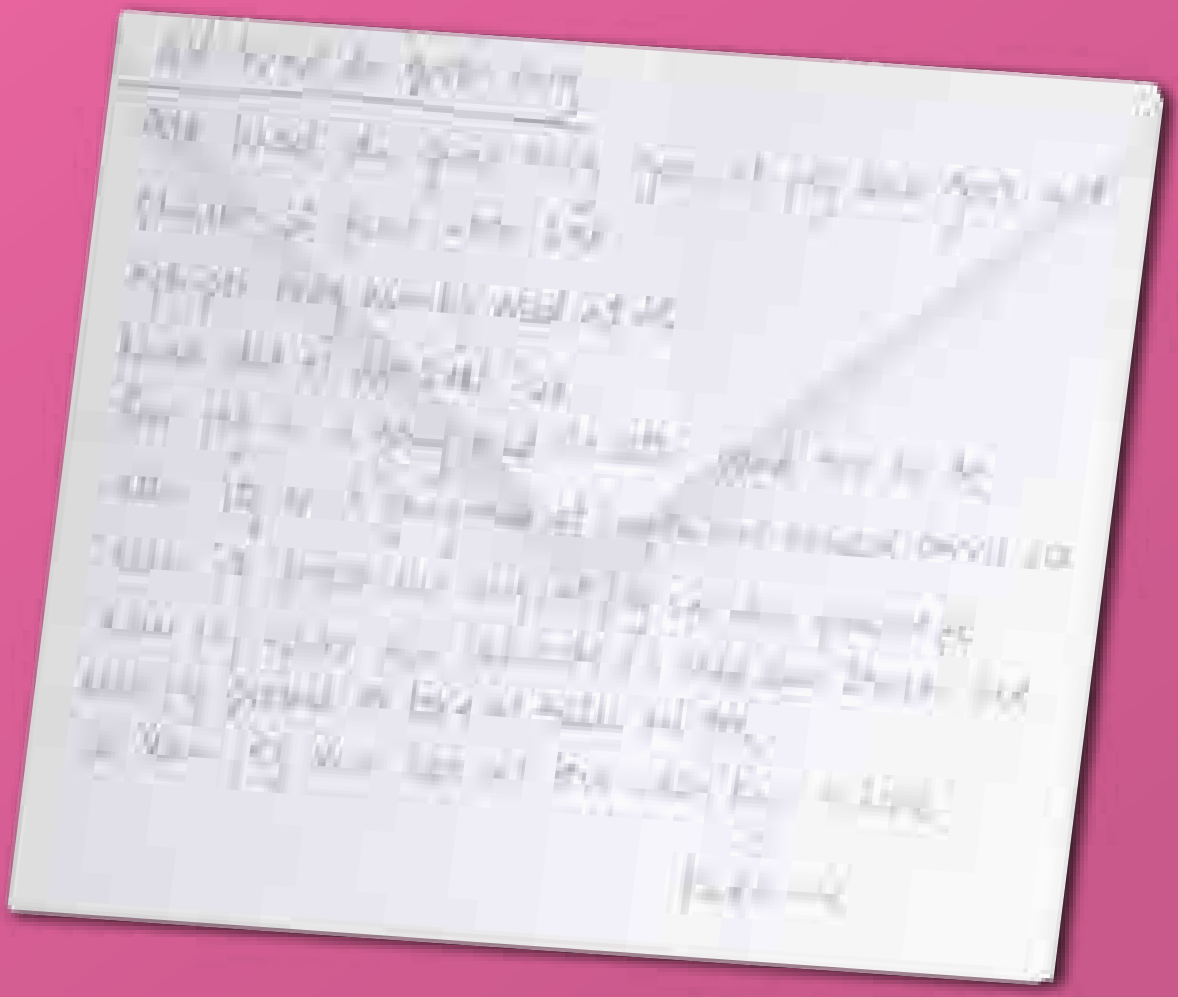

GÅRDSPLADS RENOVERET MED NYE FLISER OG GRÆS

Dy Plambeck
Forfatter og medlem af det seneste højskolesangbogsudvalg. Hun har selv 3 fantastiske sange med i den nye udgave. Dy vil blandt andet fortælle om højskolesangbogen og vi skal synge udvalgte sange fra den, blandt andet Dy´s egne sange.

ÅRSMØDE & HØJSKOLEDAG
Lørdag 9. marts 2024

JUBILARER PÅ ULDUM HØJSKOLE

Højskoledagen er også for gamle elever som er jubilarer. Det er i 2024 årgangene:

20 års jubilæum Årgang 2003-2004 og 2004
25 års jubilæum Årgang 1998-1999 og 1999
30 års jubilæum Årgang 1993-1994 og 1994
40 års jubilæum Årgang 1983-1984 og 1984
50 års jubilæum Årgang 1973-1974 og 1974
60 års jubilæum Årgang 1963-1964 og 1964
65 års jubilæum Årgang 1958-1959 og 1959
70 års jubilæum Årgang 1953-1954 og 1954

I forbindelse med vores Højskoledag glæder vi os til at se medlemmer af Elevforeningen og Skolekredsen, jubilarer, tidligere elever og medarbejdere, lokale borgere og andre med tilknytning til og interesse for Uldum Højskole .

Program for Højskoledagen 2024
Kl. 9.30 Kaffe og rundstykker
Kl. 10.10 Velkomst i gymnastiksalen
Kl. 10.30 Foredrag og fællessang med Dy Plambeck
Kl. 12.00 Middag
Kl. 12.45 Rundvisninger. Vi mødes på gårdspladsen
Kl. 13.30 Generalforsamling i Skolekredsen i foredragssalen.
Forstander og formand for højskolens bestyrelse fortæller om tilstanden på Uldum Højskole. Regnskab fremlægges og der er valg til bestyrelsen.
Kl. 14.30 Kaffe, kage og masser af højskolesang i spisesalen
Afslutning cirka kl. 16.00.

Det koster 100 kr. at deltage i dagen og de betales inden dagen. Når du har tilmeldt dig, sender vi dig betalingsoplysningerne.

Sidste tilmeldingsfrist er torsdag den 29. februar 2024.

ELEVTALE

ER LYSET FOR DE LÆRDE BLOT?

Af Sara Høj Kristensen
højskoleelev, forår 23

I gamle dage tog folk på højskole for at blive oplyst. Dengang var det næsten udelukkende folk med håndværker-baggrund, der tog på højskole. I dag er det lige omvendt. Mange kommer lige fra gymnasiet, har sabbatår, eller er i gang med en videregående uddannelse. Jeg er 23 år og uddannet frisør, og tog orlov fra mit arbejde for at gå på Uldum Højskole i foråret 2023. Jeg tog på højskole for at møde nye mennesker, for at blive udfordret, og for forhåbentlig at få udvidet min horisont gennem mødet med andre mennesker.

"Er du sikker på, at du gerne vil være frisør, du har jo gode karakterer, ved du, at du også godt kan tage gymnasiet?"

Jeg mødte folk med forskellige interesser og tildels anden baggrund end mig selv, men når det kom til uddannelse, var mangfoldigheden ikke så stor. Vi var få elever ud af 100 med en erhvervsuddannelse.

Jeg har drømt om at blive frisør, siden jeg var 12-13 år gammel. En drøm jeg holdt fast i i takt med at valget om uddannelse nærmede sig. Et valg jeg tog som 16-årig, og som jeg var overbevist om var det rigtige for mig, men som alligevel blev betvivlet af min omgangskreds.

Jeg gik på efterskole, og vi skulle udfylde uddannelsesønsker. Det var ikke svært for mig, for jeg vidste jo, hvad jeg ville, men det var her jeg første gang mødte fordomme og folk der undrede sig over mit uddannelsesvalg. Jeg har altid fået opbakning af min familie til at følge mine drømme og gøre det jeg har lyst til, og derfor kom det som et chok, at ikke alle så det på samme måde.

Jeg havde venner, der syntes, det var "ærgerligt, at du skal være frisør, skal du ikke bruge dit hoved til noget?" Jeg blev, som den eneste, trukket til side af skolens studievejleder, fordi han ville sikre sig, at jeg godt vidste, at der var andre muligheder. "Er

du sikker på, at du gerne vil være frisør, du har jo gode karakterer, ved du, at du også godt kan tage gymnasiet?". Det vidste jeg godt, men jeg holdt fast i, at jeg ville være frisør.

Som 17-årig startede jeg i mesterlære i en stor salon i Århus. En kæmpe omvæltning at skulle have en 37-timers arbejdsuge med nye mennesker og nye udfordringer hver dag, hvilket var både spændende og overvældende.

Da jeg skulle starte i min nye klasse på frisørskolen, blev jeg pludselig bevidst om mine egne fordomme. Jeg havde jo hørt, at frisører var "dumme", og ikke kunne bruge hovedet, og jeg må indrømme, at jeg derfor troede, at dem i min klasse ville være meget anderledes end mig. Jeg tænkte sågar, at jeg ville få nemmere ved at klare mig gennem uddannelsen, fordi jeg altid havde klaret mig godt i skolen og fået gode karakterer. Alt det blev heldigvis modbevist. Gennem mine fire år på frisøruddannelsen, blev jeg udfordret på mange parametre, og jeg skal lige love for, at jeg fik lov at bruge mit hoved.

Der er generelt en fortælling om, at man tager en erhvervsuddannelse, fordi man ikke har gode nok karakterer eller fordi man ikke er erklæret uddannelsesparat. Jeg er som frisør ofte stødt på fordomme om at jeg må være "dum" eller uvidende, og har oplevet at folk kan have svært ved at forstå, når man vælger at gå en anden vej end majoriteten. Jeg ved dog godt, at fordomme ofte kommer af uvidenhed, men som 16-årig kan det være svært at se, og derfor kan disse kommentarer godt sætte sig i en.

Der er desværre ikke så stort et kendskab til erhvervsuddannelser, og hvad de indebærer. Man kan tænke, at de kun giver én meget konkret faglighed, men man får så meget mere med. Jeg er glad for, at jeg valgte den vej. Jeg håber, at andre vil overveje det samme, selv hvis det ikke var det man først havde tænkt.

"Der er generelt en fortælling om, at man tager en erhvervsuddannelse, fordi man ikke har gode nok karakterer eller fordi man ikke er erklæret uddannelsesparat.

Vi har alle fordomme om hinanden og os selv - om hvem vi er og hvad vi kan. I løbet af et langt liv overrasker vi, og for at komme fordomme til livs, må vi være nysgerrige, og søge at møde mennesker med anden baggrund. På højskolen handler det lige netop om at møde mennesket. hvor det er. Der skal være plads til forskellighed og mangfoldighed.

Højskolen er oplysningen om livet, og det har vi alle brug for. ■

ELEVTALE

GENSYNSTALE

Af Ida Tong Haugård Christensen
højskoleelev, efterår 23

Kære fremmede, bekendtskaber, venner og eventuelle livsvidner.

Vi har snart brugt 4,5 måned sammen, med start i august og slutning i december. Mere præcist får vi brugt 125 dage her i Uldum og det tager mig tilbage til dag 1.
Da vi ankom den første dag, kendte jeg ingen på forhånd. Vi var spændte og jeg var især spændt på, hvilke relationer der kunne udfolde sig. Dén dag gik vi fra at være fremmede til bekendte, idet vi cirkulerede i gården, slog hinanden med avispapir og satte os i gangkøkkenenerne og spisesalen for at udveksle information. Dén dag fik jeg 100 nye bekendtskaber.

"Vores højskolebobel bliver brudt, og hvordan det skal gå uden for vores fire vægge, vides ikke. Rammerne forandres, og geografien og hverdagen bliver en anden. Vores liv stopper simpelthen, ifølge nogle.

Her på Uldum sammensætter vi vores eget skema ud fra bl.a interesser og nysgerrighed. Vi vælger af 3 omgange, hvor vi påny skal tage stilling til, om det skal være teatersport fremfor læder, kriminologi fremfor strik, eller soulband fremfor adventure osv. Med andre ord vælger vi os ind i forskellige grupper for en periode. Og grupper får vi mange af, idet vi også bor med nogle bestemte og vælger os ind i interessegrupper. Der er rig mulighed for at skabe samtaler på kryds og tværs. Samtaler, som måske kan danne grobund for et venskab.

Inden længe er vores ophold her på Uldum slut. Vi skal videre på vores egen rejse om det er på uddannelse, på arbejde eller ud i verden. Vores højskolebobel bliver brudt, og hvordan det skal gå uden for vores fire vægge, vides ikke. Rammerne forandres, og geografien og hverdagen bliver en anden. Vores liv stopper simpelthen, ifølge nogle. Alligevel vil jeg påstå, at livet fortsætter rigere end før.

Jeg startede min tale ud med at sige, at der går 125 dage fra start til slut. Jeg kunne også have sagt 1/3 del af et år, 18 uger, 3000 timer eller 180.000 minutter. Tid er absurd. Kagen tirsdag og torsdag forsvinder på et splitsekund, ligesom Thyturen og klingen på ens sav i smykkedesign og papirbådene i

vandet. Mens brunt fag mandag eftermiddag, glasering og antal spiste selleribøffer snegler sig afsted. De 125 dage er dog i min optik forsvundet på et splitsekund.

At gå fra at være fremmede til bekendte kræver i virkeligheden kun én enkelt udveksling. At gå fra være bekendte til venner kræver mere end blot en udveksling, det kræver ikke et møde, men at vi mødes og finder noget at samles om, hvilket højskolen har givet mulighed for.

"Tid er absurd. Kagen tirsdag og torsdag forsvinder på et splitsekund...Mens brunt fag mandag eftermiddag, glasering og antal spiste selleribøffer snegler sig afsted.

Så selvom vi snart stopper her, siger vi forhåbentligvis ikke farvel til nogen, men derimod på gensyn. Lad os fortsætte med at mødes. ■

ÅRSBERETNING FRA ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Af forperson André Weltz Pedersen

Endnu et begivenhedsrigt år er gået på Uldum Højskole, og det er med stor glæde, at vi som bestyrelse kan give jer årsberetningen. Et år spækket med varme stunder, smittende glæde fra gamle venner og den spændende tilføjelse af nye bekendtskaber, der alle deler én fællesnævner: vores elskede Uldum Højskole. Lad os tage et nærmere kig på de oplevelser, der har formet vores fællesskab dette år.

NYE TIDER

Året startede med ændringer i vinden, og flere af de daværende bestyrelsesmedlemmer luftede ideen om, at det for dem var tid til at søge nye himmelstrøg. Ændringer på denne måde kan være skræmmende, lige indtil man husker hvad Uldum Højskole egentlig står for - "Frihed til forskellighed". Vi er som bestyrelse og elevforeningen fri til at være lige dem, vi gerne vil være og dette måtte siges at blive det, der farvede starten af dette kalenderår.

Jakob, Jannie, Olivia, Emilie (Næstforperson) og Camilla (Forperson) måtte videre, men til ingens overraskelse fik vi mindst lige så stærke og nye kræfter ind. Vi bruger denne mulighed til, igen, at byde Magnus (E13), Smilla (F22), Johanne (E22), Jonas (E22) og Victoria (E22) velkommen til bestyrelsen. Foruden nye medlemmer trådte Alberte Krogshede til som næstforperson og André Pedersen som forperson.

ELEVMØDE 2023

Med støvlerne godt plantet i traditionen af legendariske westerns red årets elevmøde ind på Uldum Højskole som en scene direkte fra en cowboyfilm, der ville få selv Clint Eastwood, Rango og Lucky Luke til at bøje sig i støvet. Sadel op, for her får I et glimt af den episke fest, hvor vores elever forvandlede højskolen til det vildeste western univers!

Med en imponerende tilslutning på omkring 300 deltagere, inklusive både daværende kursister og højskolens personale, blev årets elevmøde atter en begivenhedsrig festlig weekend. Allerede ved ankomsten til gården blev man budt velkommen af græssende heste, en festligt pyntet hestevogn med ivrige cowpersoner og efterlysningsplakater, der søgte nye bestyrelsesmedlemmer. Inde i festlokalet fortsatte den autentiske westernstemning med en ægte veldekoreret saloon, knap så ægte kaktusplanter og en cowboy-sprællemand.

Elevbandet satte gang i festen om fredagen, og LIGA DK fortsatte den stemningsfulde musikalske oplevelse om lørdagen med passende sange, der fuldendte temaet til perfektion.

På gårdspladsen, ved siden af 'Sæt skæg på Kurt', samlede næsten 300 mennesker sig og kastede sig ud i linedance under ledelse af 10-15 entusiastiske linedansere. Den livlige atmosfære skabte et ægte fællesskab, hvor

ULDUM PÅ UDEBANE I AARHUS

vores alles Pernille fandt tid til både at danse og forevige øjeblikket med billeder.

ULDUM PÅ UDEBANE-CAFÉER

Vores Uldum på Udebane-caféer har i år oplevet en endnu større tilslutning end nogensinde før. Rekordmange har fundet vej til disse månedlige arrangementer, der skiftevis afholdes i Aarhus og København, og vi er dybt beærede over den fortsatte opbakning.

Måske er konceptet "Uldum på Udebane" velkendt for mange af jer, men da der hvert år dukker nye ansigter op, er det afgørende, at vi husker at inkludere hinanden til disse forskellige arrangementer. Til disse caféer har vi haft hyggelige aftener med kreative workshops, selskabslege og meget mere. Fælles for dem alle har været den varme hygge, det tætte samvær og følelsen af fællesskab, som vi alle sætter så stor pris på.

Igen næste år er vi selvfølgelig tilbage med caféerne, og d. 18. januar afholdes den i Aarhus på Café mellemfolk kl 19:00 og i februar er det i København og den afholdes på Leanowski d. 1. februar også kl. 19:00.

* Ændringer kan forekomme og vi anbefaler at følge med på de sociale medier, der er listet nederst.

ELEVFORENINGENS STØTTEPULJE

Det er altid muligt for tidligere elever at søge støtte til arrangementer for tidligere Uldum-elever. Vi kan fx støtte lokaleleje, forplejning, honorar (fx til pianist) og meget mere.

Hvis man ønsker at søge penge fra støttepuljen, så kan man inde på vores Facebookside finde en formular, man udfylder og sender til samme side. ■

INDKALDELSE TIL GENERALFORSAMLING

I forbindelse med elevmøde 2024 indkalder bestyrelsen hermed til den årlige generalforsamling lørdag d. 4. maj 2024.

Husk, at du kan følge os på elevforeningens Facebook-SIDE: Uldum Højskoles Elevforening samt på vores Instagram 'uldumhojskoleselevforening'.

BESTYRELSE

Forperson
André Weltz Wollenberg Pedersen, forår 2018

Næstforperson
Alberte Wind Krogshede, forår 2017

Anne Sofie Olsen, forår 2019
Johanne Seier Funch, efterår 2022
Jonas Kastrup Krohn, efterår 2022
Magnus Frederik Nedergaard Grell, forår 2014
Mathilde Høstrup (kasserer), forår 2017
Rasmus Hvitfeldhansen, efterår 2021
Smilla Gad Hvas, forår 2022
Sofie Bo Poulsen, forår 2019
Victoria Herbert, efterår 2022

Uldum til søs

DET ER MED STOR GLÆDE AT VI IGEN I ÅR KAN BEDE JER SÆTTE ET KRYDS I KALENDEREN TIL ULDUM HØJSKOLES ELEVMØDE!

GRIB BADERINGEN, SÆT SEJLET OG GØR KLAR TIL AT SVINGE TRÆBENET, NÅR VI INVITERER TIL "ULDUM TIL SØS", EN WEEKEND FYLDT MED VAN(D)VITTIGT SJOVE AKTIVITETER, MASSER AF GAMLE HØJSKOLEVENNER OG UMÅDELIGT GOD STEMNING.

MERE INFORMATION FØLGER SOM ALTID PÅ FACEBOOKSIDEN "ULDUM HØJSKOLES ELEVFORENING".

ULDUM HØJSKOLES ELEVMØDE 2024 | SÆT X I KALENDEREN 3.-5. MAJ 2024

Generalforsamling i Skolekredsen

Der indkaldes til det årlige møde lørdag den 9. marts 2024 kl. 13.30 i Store Skolestue.

Dagsorden:
1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Forstanderens beretning
4. Det reviderede regnskab fremlægges til godkendelse
5. Indkomne forslag
6. Fastsættelse af kontingent
7. Valg af bestyrelsesmedlemmer og suppleanter
8. Valg af revisor
9. Eventuelt

BESTYRELSEN

Formand
Lars Paludan-Müller

Næstformand

Kathrine Degn

Eva Kring

Bjarke Refslund

Claus Thaisen

Anton Ahnfelt-Rønne

Katrine Laumann Jørgensen

Elevforeningsrepræsentanter

André Weltz Wollenberg Pedersen

Alberte Wind Krogshede

Suppleanter

Emilie Westh Wold

Kristine Mulvad Jensen

SPAR OS FOR 60 kr.

få årsskriftet på mail

Priserne for porto går kun en vej og det er op. For Uldum Højskole betyder det, at udgifter til porto er steget voldsomt de seneste år, og det gør, at det er blevet dyrere at sende årsskiftet ud.

Hvis det er det samme for dig, vil vi rigtig gerne sende dig årsskiftet på mail. Så sparer vi porto og trykkeudgifter og du behøver ikke at vente på posten for at få dit årsskrift :)

Skriv til uldum@uldum-hojskole.dk

ULDUM HØJSKOLE FORÅR 2023

ULDUM HØJSKOLE EFTERÅR 2023

HØJSKOLENS MEDARBEJDERE

LÆRERNE

Charlotte Heiden

Frederik Aamand Holm

Freja Lykke Herrik

Jacob Tybjerg

Kurt Willumsen, Forstander

Marianne Rolskov

Morten Eibe Staffensen

Nina le Fevre

Pernille Raagaard

Torben Christensen

Anne Le Fevre

Michael M. Lauridsen

Stine Poulsen

Theis Scherfig

KØKKEN

Cecilie Capion

Heidi Andersen

Line Buhl Sørensen

Helle Olsen

PEDEL & RENGØRING

Henrik Skov

Svitlana Rudyuk

KONTOR

Conny Troelsen

Eva Jensen

Nikolai Knudsen

Farvel til

Paul Lauritzen
Pedelmedhjælper

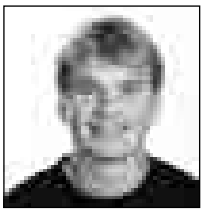

Emil Skov Poulsen
Pedelmedhjælper

Gitte Kiilerich Pedersen
Ernæringsassistent

Uldum Højskole
Højskolebakken 11
7171 Uldum

Tel. 7567 8211
uldum@uldum-hojskole.dk

ULDUM HØJSKOLE
Frihed til forskelligheed

WWW.ULDUM-HOJSKOLE.DK